

- proizvod oblijepljen novom naljepnicom ne ostavlja dojam koji bi mogao nanijeti štetu ugledu žiga i njegova nositelja; s obzirom da nova naljepnica ne smije biti neodgovarajuća, loše kvalitete ili neuredna, i
- uvoznik obavijestio nositelja žiga prije stavljanja na tržište proizvoda oblijepljenog novom naljepnicom te mu na zahtjev dostavio primjerak tog proizvoda.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice, (SL L 78, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. prosinca 2016. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
Peter Valach i dr. protiv Waldviertler Sparkasse Bank AG i dr.**

(Predmet C-649/16)

(2017/C 104/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Peter Valach, Alena Valachová, Europa SC ZV II a.s., Europa SC LV a.s., VAV Parking a.s., Europa SC BB a.s., Byty A s.r.o.

Tuženici: Waldviertler Sparkasse Bank AG, Československá obchodná banka a.s., Stadt Banská Bystrica

Prethodna pitanja

Treba li članak 1. stavak 2. točku (b) Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da se tužba koja se temelji na odštetnom zahtjevu zbog izvanugovorne odgovornosti za štetu podnesena protiv članova odbora vjerovnika zbog njihovog protupravnog glasovanja o nacrtu financijskog prestrukturiranja u postupku zbog insolventnosti koju su podnijeli imatelji poslovnih udjela u društvu koje je stečajni dužnik, kao što su prvi i drugi tužitelj, i projektnih društava koja su imala poslovne odnose s dužnikom u stečaju, kao što su tužitelji od tri do sedam, odnosi na insolventnost u smislu članka 1. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 1215/2012 i stoga ne spada u materijalno područje primjene te uredbe?

⁽¹⁾ SL L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. prosinca 2016. uputio Curtea de Apel Alba Iulia
(Rumunjska) – Lucrețiu Hadrian Vădan protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția
Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba**

(Predmet C-664/16)

(2017/C 104/41)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Alba Iulia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lucrețiu Hadrian Vădan

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Prethodna pitanja

1. Mogu li se Direktiva 2006/112⁽¹⁾, općenito, a osobito odredbe članaka 167., 168., 178., 179. i 273., kao i načela proporcionalnosti i neutralnosti tumačiti na način da dopuštaju poreznom obvezniku koji ispunjava materijalne uvjete za odbitak PDV-a da koristi svoje pravo na odbitak, kada u posebnom kontekstu kao što je onaj iz glavnog postupka, nije u stanju predočavanjem računa pružiti dokaz o iznosima koji su u prethodnoj fazi plaćeni za isporuku robe i isporuku usluga?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, mogu li se Direktiva 2006/112, kao i načela proporcionalnosti i neutralnosti tumačiti na način da neizravna procjena (sudskim vještačenjem), koju je izvršio neovisni vještak na temelju količine rada/radne snage koji proizlaze iz vještačenja o građenju, može predstavljati dopustivu i primjerenu mjeru za utvrđivanje opsega prava na odbitak, kada su isporuku robe (građevinski materijal) i isporuku usluga (radna snaga za gradnju zgrada) izvršili porezni obveznici PDV-a?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. prosinca 2016. uputio Verwaltungsgericht Minden
(Njemačka) – Tsegezab Mengesteab protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-670/16)

(2017/C 104/42)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Minden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tsegezab Mengesteab

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Može li tražitelj azila zahtijevati prijenos odgovornosti na državu članicu moliteljicu zbog proteka roka za podnošenje zahtjeva za ponovni prihvata (članak 21. stavak 1. treći podstavak Uredbe br. 604/2013⁽¹⁾)?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđen: može li tražitelj azila zahtijevati prijenos odgovornosti čak i ako ga je zamoljena država članica i dalje spremna prihvatiti?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan: može li se zaključiti iz eksplicitnog ili implicitnog pristanka zamoljene države članice (članak 22. stavak 7. Uredbe br. 604/2013) da ga je ona i dalje spremna prihvatiti?
4. Može li dvomjesečni rok iz drugog podstavka članka 21. stavka 1. Uredbe br. 604/2013 proteći nakon isteka tromjesečnog roka iz prvog podstavka članka 21. stavka 1. Uredbe br. 604/2013 ako država članica moliteljica dopusti da prođe više od jednog mjeseca od početka tromjesečnog roka prije nego podnese zahtjev podatkovnoj bazi Eurodac?
5. Smatra li se zahtjev za međunarodnu zaštitu u smislu članka 20. stavka 2. Uredbe br. 604/2013 podnesenim već kada je prvi puta izdana potvrda o prijavi kao tražitelja azila ili tek onda kada je upisan formalan zahtjev za azil? Osobito:
 - a) je li potvrda o prijavi kao tražitelja azila obrazac ili izvješće u smislu članka 20. stavka 2. Uredbe br. 604/2013?